

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Мані.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

В ЧІМ СЛАБИСТЬ РОБІТНИЧОГО РУХУ В КАНАДІ.

Після повідомлення міністерства праці з Оттави в телеграмі з 6 жовтня — загальне членство канадських трейд-юніонів є 300,602, проти 290,282 минулого року. Значить приріст за останній рік виносить 10,320 членів. З тих 300,602 членів до Трейдс енд Лейбор Конгресу належить 143,582, а до Кенедіан Конгресу оф Лейбор (Канадського Конгресу Праці) 49,933. До яких юніонів належить решта членства — в короткому телеграфічному повідомленні не говориться, але ми знаємо, що в Канаді є ще так звані незалежні юніони, як от католицька в провінції Квебек та ін., до яких належить ота решта членства.

Загальною в Канаді є 2,635 юніонів відділів, що після провінцій вони поділені так: в Онтеріо 1,024 відділи, в Квебеку — 485, в Альберті — 270, в Бритиші Колумбії — 262, в Саскечевані — 189, в Манітобі — 175, в Новій Шкотії — 127, в Нью Бронсвіку — 111, в Принці Едварда Острові — 10 відділів.

Коли взяти загальну цифру — 300,602 організованого в трейд-юніонів робітництва, то в порівнянні до загального числа робітництва Канади величезна скількість робітництва залишається поза організацією. Адаже в самому такому величезному місті як Монреал робітництво майже становить ту цифру. Коли ж взяти такі великі промислові осередки, як Монреал, Торонто, Гемптон, Вінніпег, Ванкувер, Келгари, Едмонтон, то ми не дуже помилимося, коли скажемо, що в тих містах працює поверх одного мільйона робітників, отих що ми їх зовемо пролетарями. Де ж є ці робітники? Чому ми їх не бачимо в трейд-юніоні? Іх нема в трейд-юніоні тому, що є багато фабрик, в яких взагалі нема юніонів, або знову є такі галузі індустрії, в яких побіч юніонів робітників працюють і неюніони.

Отже перша причина слабкості канадського робітничого руху в тому, що велика частина робітництва неорганізована. Але це не єдиною причиною. 300,602 організованих в трейд-юніоні робітників — число все-ж таки поважне в порівнянні до населення країни. Але, як ми бачимо, воно поділене між собою, не творить об'єднаного фронту. Одна частина його належить до так званих інтернаціональних юніонів, які в собі нічого інтернаціонального не мають, коли не рахувати, що вони зв'язано борються інтереси американських капіталістів в їх інтернаціональній імперіалістичній політиці. Ці юніони стоять під проводом найреакційніших лідерів в міжнародному робітничому русі, для яких навіть Амстердамський Інтернаціонал є зареволюційний.

Друге утворення — це Канадський Конгрес Праці. Це утворення значно слабше й створилося воно не тому, що не погоджується із реакційним нападництвом Американської Федерації Праці, або з її відстаючою, недієздатною крефтовою формою організації, аде тому, що канадське робітництво не повинно посилати своїх членських вкладок до Злучених Держав, оплачувати там шалено високі платні юніонним бюрократам, а коли приходять до страйку в Канаді, то не можна від них відтерти відповідної суми на повєртя того страйку. Отже Канадський Конгрес Праці відділює клім — незалежність від Американської Федерації Праці, канадські робітники повинні мати самостійні канадські юніони з власним канадським центром. Деякі товариші, донесучи до "У.Р.В.", вхвалюючи за це, як за одинокий засіб зробити канадські юніони діяльними, бо, мовляв, відірвавшись від Американської Федерації Праці, стануть революційними й солідарними між собою вже одним тим, що вони будуть чисто канадськими. Це становить цікавий помилковий. Американська Федерація Праці недієздатна в робітничому русі не тільки в Канаді, але й в Злучених Державах — і не лише тому, що її провід бюрократично-реакційний, аде ще й тому, що її крефтова форма організації застаріла, пережита, що А.Ф.П. поділена між собою на безліч крефтових юніонів, що у неї самої забагато центрів. В самій лише залізничній індустрії є шістьнацять ріжних юніонів з власними центрами, зарплатами, які кожна зокрема заключають контракти з компаніями і т. ін. І коли приходять до страйку, то одна юнія викликає, у фабриці своїх членів на страйк, а члени всіх інших юніонів працюють, тобто за згодою своїх юніонів скебють.

Канадський Конгрес Праці організується по тій самій юнії і в цьому також буде його безсиласть, коли б навіть на чолі його стояли бідні видані робітничі справі люди, як лідери А.Ф.П. Тимчасом сучасний провід Канадського Конгресу Праці не втік далеко від провону А.Ф.П. І така аргументація за "новим" канадським юніоном, яку ставить один з видовідальних її робітників, що, мовляв, не бітєся, ставайте членами тої нової юнії, бо навіть сер Генрі Торнтон, президент сенарських залізниць, стоїть за цю "нову юнію" — не робить її честі.

Юнія, чи вона чисто американська, чи "інтернаціональна", чи сто-процент канадська, раз вона збудована на крефтовій, а не на індустріальній системі, вона безсилна боротися із сучасною високоцентралізованою системою капіталістичної індустрії. Ви тільки погляньте як поділені сучасні юнії в Монреалі є 200 юніонів відділів, а в Торонто 141 не тому, що це

великі міста і ті відділи розташовані там, де є фабрики. Ні, цих відділів є багато тому, що в деяких фабриках є по кілька, або по кількадеять крефтових юніонів і кожна з них має свої відділи. У Вінніпегу є 107 юніонів відділів не тому, що тут така велика й ріжнородна індустрія, а тому, що тут в одній галузі індустрії є кілька, або кільканацять юніонів: кармени, трекмени, машиністи, палячі, клерки, телеграфісти, брекмени і т. д.

Отже головні причини нападництва трейд-юніонного руху не лише в тім, що одні "інтернаціональні", а другі "національні", а треті "незалежні", аде ще більше в їхній реакційній провоні, а головню в крефтовій системі.

Комунистичні в першу чергу борються за індустріальну форму трейд-юніонів, за міцну їх централізацію і за революційний в них провід. Комунистичні стоять за те, щоб для кожної галузі індустрії була одна юнія, щоб скажемо, залізнична індустрія замість шістьнацять юніонів мала одну юнію, щоб провід у ній був в руках самих робітників від станка й від шуфлі, а не в руках офіційних бюрократів. І ті наші товариші, що організують, як це вони називають "нову залізничну юнію" повинні це зрозуміти й говорити робітникам правду.

ТОРОНТОНСЬКИЙ МЕЙОР І ШЕФ ПОЛІЦІЇ ДАЛІ ГРОЗЯТЬ ТЕРОРОМ.

Пануюча класа приготується до виборів легалізуючи терор проти комунистичної партії. — Лейборитські фейкери і соціялісти плазують перед дрібними політиками. — Проголошують класовий терор у виборчій кампанії.

Перший відкритий крок пануючої класи для розбиття партії робітничої класи в наступаючих виборах зроблено в Торонто 1. жовтня на мітингу міської контрольної ради, що зібрався для встановлення закону, який легалізував би фашистський терор торонтської поліції проти класового руху. За цим рухом, як кажуть, стоїть консервативна машина. Після донесень з авторитетних джерел, новий статут спрямований на розбиття комунистичної партії, щоб не допустити, аби вона провела свою програму робітництва в наступаючих виборах.

"Демократичні вибори".

Кожний робітник в Торонто й в цілому Онтеріо знає про корупцію й хабарі, які керують політичною машиною капіталістичних партій і про велику ненависть цих партій до партії робітничої класи — комунистичної партії. Робітники Торонто добре знають, як пануюча класа переводить "демократичні вибори" в Онтеріо, а зокрема в Торонто. Коли в останніх виборах робітників поставили своїм кандидатом Дж. МекДоналда, капіталісти зможли вплинути на поліцію, щоб не допустити робітників відбудувати виборчі мітинги в приміщеннях. Властителей саль залякувано кримінальними карами. Шість робітничих промовців було арештовано за мітинги на вулицях міста.

Новий виборчий терор.

Демократія обіцяє показати себе в цих виборах. Після заяви на зборах контрольної ради, майор Торонто береться сам цего доповнювати. Щоб спинити зріст і розвиток партії робітничої класи і щоб не допустити комунистичну партію виступити зі своєю програмою перед робітниками, яка домагається "радикального" поліпшення стану робітничої класи й приготування революційної боротьби проти небезпечної війни, фашистської поліції в Торонто має дістати наказ розбивати всі комунистичні мітинги, нищити всю комунистичну літературу й спинити всі публікації видання комунистичної партії. Ця заява торонтського майора викриває характер капіталістичних демократичних виборів.

Ковтсворт і Дрепер.

Цей спеціальний мітинг торонтської контрольної ради скликаний був як політичний жест "демократії". Поліція, працюючи під директивою пануючої класи на фашистський манер цього часу, хоче щоб контрольна рада легалізуючи роботу клобами й розбивання робітничих мітингів. Це має бути від тепер роблю не після системи дозволу. Всі

панування вживає поліція. Комунистам заборонено вживати публічні приміщення, "Воркера" скомпіфковано. Коли б робітник загрожував властителям саль так, як це робить поліція, то його посадили б в тюрму на 10 літ за кримінальне погрожування.

МекДоналд закликав робітників Торонто відбити напад пануючої класи на робітників спільною боротьбою за свободу слова й свободу зібрань, відбити фашистську реакцію, яка зараз зривається в Канаді й тримати високо прапор класової боротьби проти капіталістичної системи.

Пересяк МекБрайда.

Сем МекБрайд цілком пересякався при кінці мітингу, коли робітники почали його висвітлювати. Детектив Норрсі й поліція почали скакати, не знаючи, чи вони мають вигонити присутніх з сали. МекБрайд виголосив промову, яка була декларативно фашистського терору проти комунистичної партії. Те, що він сказав, зводиться до цього: кожний може промовляти на вулиці з пермитом, або без пермиту, рух може бути спинений так далеко, як не давало б спротиву всім релігійним маньякам міста промовляти, але нова хвиля терору буде розпочата проти комунистичної партії не дивлячись на факт, що закон не буде ухвалений. Майор заявив, що він не дає, коли мітинги бу-

дуть відбуватися навіть на кожному розі вулиць в Торонто, аби тільки комунистична партія була розбита.

Промову майора спинив піп Новлс, який заявив, що МекДоналд шойно виголосив бунтівничу комунистичну промову й закликав шефа поліції арештувати його. Дрепер стиснув зуби, зробив страшне обляччя, але не наслідився арештувати МекДоналда.

МекБрайд каже буржуазію на допомогу.

МекБрайд закінчив свою промову закликом до торонтської буржуазії до погрому проти комунистичної партії. Він показав, що коли системі проваджена без-демократично-бунтівничий закон, як вона була проваджена до цего часу.

Робітники Торонто й цілою провінції Онтеріо побачать характер нового нападу поліції в цій декларації МекБрайда. Після того, як спроба легалізувати фашистську кампанію провалилася, вони наміряються провадити далі диктатуру терору. Вони не хочуть допустити, щоб комунистична партія підняла свій голос в інтересах робітничої класи в наступаючих виборах — розуміється, якщо торонтська поліція й тероризм зможуть цему завадити.

Це є найновіший поступок канадської демократії.

КИЇВО-ПЕЧЕРСЬКА МАЦОХІВЩИНА.

В першій половині вересня радянський суд в Києві розглядав справу страшного вбивства, що мало місце в монашеских келіях Київсько-Печерської Лаври. Це остільки огідна подія, що перевищила скандальною загальною окричанню свого часу справу польського ксьондза Мацоха.

Лаврський монах, архидіакоп Євлагій Чехун, похубаб собою виліз на кусяню свою одну коханку, маляшку Пашу Баршишнікову. Зробив він це не сам, аде з другою маляшкою Фролівською монастиря Любоку Воронковою. На суді викрилася мерзотні оргії, п'ятка, що їх провадили монахи з маляшками в Печерській Лаврі та у Фролівському монастирі.

Старий святий архидіакоп розповідає в суді неймовірно подробиці цего морду, покритуючи свою спільницю, Воронкову. На запит судді відповідає: "Я вбив її, але сам. Ніхто мені не допомагав... Без всякої допомоги..."

Любка Воронкова себе винною не признає, вона каже, що тільки "обмила кров на підписникові архидіакона".

На суді показано сокиру, два ножі, якими на часті порізаво тіло Баршишнікової, бо, як каже архидіакоп — "щоб вигладити було виносити".

Чехун признаєся, що Баршишнікова і Воронкова обидві заходили до його келії, "пийли чай" і сварилися, бо заздрили одна другій. Інші монахи свідчать, що пили не тільки чай, аде й горілку.

Про саме вбивство архидіакоп каже, що тої ночі він похувався з Баршишніковою, вона вкусила його за палець, а він вловив сокиру і вдарив її по голові.

Вона впала. Я злякався й вийшов... Цілу ніч ходив, не знав що робити — страх напав... Другого дня дивлюся — встає... погрожує: — Все одно помрусь... Я схопив сокиру й одрубав голову.

Далі монах оповідає мерзотні подробиці, як він не тільки порізав на часті тідо, аде навіть мясо відділяв від кісток, "щоб вигладити було виносити".

Суддя зайтиє, що робив

ному здвизі народу. Виступали на суді громадські обвинувачувачі та оборонці. Громадські обвинувачувачі сказали, що судити треба не лише Чехуна, Воронкову та її співпідсудну, аде ціле те оточення, оту справдішню тьму-египетську, що панувала в Печерській Лаврі та у Фролівському монастирі.

До суду приходили численні робітничі делегації з домаганнями, щоб замкнути ці монастирі й перетворити їх в культурно-освітні установи, як це вже давніше зроблено в національному Києво-Печерській Лаврі, де відкрито Історичний Музей Релігійних Келій.

Суд засудив Чехуна та Воронкову по 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією. Ларчука і Бантища, які були побічними домагачами цего вбивства, суд засудив по 4 роки позбавлення волі із суворою ізоляцією. По відсидженні того речинцю всіх засуджених висилається до старобільської округи на 5 літ.

Одночасно суд виніс таку ухвалу: — Обв'язавши з постановами провадимою ділозности міста Києва потребу закрити Києво-Печерську Лавру та Фролівський жіночий монастир і вважачи, що монастирі взагалі, а Києво-Печерська Лавра та Фролівський монастир зокрема є кубло антисоціальної моралі та розпусти, що вони, як це довелося документально, були й нині є фортеці контр-революційної пропаганди, а їх існуюча робота є антикультурна та соціально-небезпечна й наразі, беручи на увагу те, що широкі маси Києва рішуче поставили проти гнікної й шкідливої для пролетарської держави діяльності цих осередків, суд ухвалив — поставити перед відповідними органами радянської влади на розглядання питання про закриття Києво-Печерської Лаври та Фролівського монастиря, а також про існування звітів ченців та черниць.

МЕКСИКАНСЬКИЙ УЧЕНИЙ В КИЇВІ.

До Києва приїхав мексиканський громадський діяч, вчений доктор Менро. У розмові з співробітником газет Менро заявив:

— Два роки тому, вивчаючи економічне й культурне життя ріжних країн, я відвідав також Радянську Україну. За ці два роки я побачив тепер величезний розвиток економічного й культурного життя Радянської України. Особливо добре враження справляв Донбас.

Підчас теперішньої подорожі я звернув особливу увагу на сільсько-господарські колективи та на життя українського селянства. Мину підкреслити, що радянська влада створила надзвичайно сприятливі обставини для широкого розвитку успішного сільського господарства.

Всі матеріали, що я зібрав тепер, потім видам спеціальною книжкою, де широко висвітлю процес колективізації сільсько-господарства на Україні.

Наприкінці своєї розмови доктор Менро присвятив декілька слів рад. національній політиці, сказавши: "Щоб більше знайомитися з національною політикою радянства, то більше упевнюєся, що тільки в умовах радянської системи може існувати такий братерський вільний союз трудящих, де панує рівність народів, де всі колишні пригноблені народи мають можливість національного розвитку, де нема ніякого національного пригноблення. Як далеко це в Мексико до цього!"

ГОЛОДОВИЙ СТРАЙК ПІДСУДНИХ В ІНДІ.

ЛОНДОН, 4 жовтня. — Пресові повідомлення з Індії кажуть, що Філіп Спрет і шість інших обвинувачених у Міртсській процесі не могли явитися в суді на розправу з тої причини, що були дуже ослаблені від голодового страйку, який тривав від 23. до 29. вересня.